

[Gunnar Fog-Petersen.]

helst anden Borger i Samfundet har, og det vil være vanskeligt at afgøre, hvilket af disse Synspunkter der moralsk, etisk og logisk er det holdbare i Længden. Derfor er det min Opfattelse, at man bør gøre, hvad man kan, for at bringe saa mange som muligt inden for Forsikringssystemet, og jeg haaber, at den Ændring, der kommer engang af den samlede Arbejdsløshedslov, skal udvide Mulighederne herfor. Men jeg har ikke nogen stor Tro til, at det sker lige straks, og derfor vil jeg anbefale at vedtage denne midlertidige Lov.

Socialministeren (Ludvig Christensen):

Jeg takker de ærede Ordførere for Socialdemokratiet og for Det radikale Venstre. Jeg er ikke i Stand til at udtale den samme Tak til de to andre Partiers Ordførere, eftersom man vedholdende staar paa det Standpunkt, at ligegyldigt hvad der stilles Forslag om, saa er der ikke noget som helst, der kan drøftes eller gennemføres, før Revisionsforslag med Hensyn til selve Hovedloven foreligger. Det var min Hensigt og mit Haab, at dette Revisionsforslag kunde have været fremsat allerede for nogen Tid siden, men de Forhandlinger, jeg er nødt til at føre til forskellig Side, har medført, at det ikke har været muligt at fremsætte det endnu. Det vil imidlertid komme, saa snart det lader sig gøre, men jeg kan jo ikke godt fremsætte et halvfærdigt Revisionsforslag.

Det er fuldkommen rigtigt, hvad det ærede 9de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen) sagde, at dette Forslag er et Lejlighedsforslag — Loven skal jo udløbe den 30. April —, et Forslag, som er meget begrænset, og som givet ikke paa nogen som helst Maade binder Partierne med Hensyn til den endelige Revision af Arbejdsløshedsloven. Jeg begriber derfor ikke, at man absolut vil kæde de to Ting sammen, medmindre man ikke vil være med til en Udbygning af Arbejdsløshedslovgivningen. Jeg vil — ogsaa i Tils utning til, hvad det ærede 9de Medlem for 6te Kreds udtalte — sige, at man skal nu alligevel være noget forsigtigt med at svække Forsikringsviljen hos Arbejderne. Det er en enkelt Samfundsklasse, der ikke alene under normale Forhold skal bære Forsikringen af hele den Reserve, som Industriens Mænd kræver praktisk talt, at der til enhver Tid skal findes inden for Haandværk og Industri, men ogsaa tage en meget væsentlig Part af Udgifterne ved Forsikringen under Kriser, hvor Arbejderne med fuldkommen

Ret kan erklære, at de i Virkeligheden ikke har nogen større Pligt end Grosserereren, den statsansatte Funktionær eller en hvilken som helst anden Borger til at bære en ekstra Beskatning. Og det er jo ikke Smaabeløb, her er Tale om. Man tænke sig at overføre til Kommunerne og Staten den samlede Udgift paa omkring de 40 Mill. Kr. om Aaret, som Arbejdsløshedskassernes Medlemmer, selv betaler i Bidrag. Det kan meget godt være, at hvis det skete, vilde man synes, det var mindre vel gjort.

Og hvis man tror, at man opdrager en dygtigere Arbejderbefolkning, en bedre Befolkning i moralsk Henseende her i Landet ved at gaa den Vej, at man svækker Forsikringsviljen, saa tager man fejl. Tværtimod, der er ingen Tvivl om, at en Svækkelse af Forsikringsviljen betyder en Svækkelse moralsk af en stor Befolkningsklasse, som det danske Folkesamfund i Virkeligheden er meget interesseret i netop at holde oppe i den Henseende. Derfor kan jeg ikke under nogen Omstændighed anerkende, at man ikke skulde kunne vedtage det foreliggende Lovforslag uden at hægte det sammen med en Revision af Arbejdsløshedsloven, og det saa meget mindre som det, selv om Revisionsforslaget var fremsat for Maaneder siden, vilde have været umuligt at gennemføre en samlet Beslutning vedrørende alle de Forslag, der efterhaanden er henvist til samme Udvalg her i Tinget, før hen imod Rigsdagssamlingens Slutning, og hvad vilde man saa have gjort ved denne midlertidige Lov? Det er efter min bedste Overbevisning kun en Undskyldning for ikke at gennemføre det foreliggende Lovforslag, naar man vil hægte det paa Revisionsforslaget.

Jeg var naturligvis paa det rene med, at vi igen i Dag skulde høre Tale om Mangelen paa Arbejdskraft i Landbruget. Til Forskel fra sidst, det vil sige, fra før jeg gennem Radioen gjorde Rede for de virkelige Forhold, mødte vi det nu paa en lidt anden Maade: Landbrugets manglende Rentabilitet. Jeg skal ikke fordybe mig i dette Spørgsmaal, men jeg tror, at en Undersøgelse af de faktiske Forhold gennem en længere Aarrække, ikke mindst ogsaa i de mange Aar, da Landbrugets Rentabilitet overhovedet ikke kunde omdisputeres, men var en Kendsgerning, vil vise, at da var Lønnen alligevel ganske overordentlig lav paa Landet og Indvandringen til Byerne overordentlig stor. Landbrugets Rentabilitet har ikke i den Henseende gennem de Menneskealdrer, Indvandringen til Byerne har fundet Sted, haft nogen særlig Betyd-